

Képes POSTÁS

A SZAKSZERVEZETI TÁJÉKOZTATÓ
MELLÉKLETE

PARTTÖRTÉNET
1957
OKTÓBER

OKTÓBER 26.

A LEGIFJABB DUNAFÜLDVÁRI
POSTÁST, Frész Gyula hajtó szak-
társ kislányát szeretettel köszönti
a hivatal vezetője : Somogyi Nándor
és felesége (Almásfi felv.)

Október

KIADJA A POSTÁSOK SZABAD SZAKSZERVEZETE

**MIT
AD A
SZAKSZERVEZET**

?

Jól felszerelt öltözőhelyiségek vannak az ország minden nagyobb hivatalában

Világos, tiszta ebédlőhelyiségek, jó ételek az üzemi konyhán

Körszerű orvosi rendelők állnak a postás dolgozók rendelkezésére

Házassági, szülési, betegségi, temetkezési segéllyel támogatja a dolgozókat a szak-szervezet

A postás becsületért

Öreg, nyugdíjas szaktárssal beszéltem valamelyik nap. Arról panaszkodott: sehogy sem leli otthon a helyét, úgy hozzánőtt a posta, mint a karja, vagy a lába, nélküle esetlennek érzi magát, hiszen mindig, de mindig nagyon szerette a munkáját.

Igen, így vagyunk ezzel mi: postások valamennyien. Gondoljunk csak az idestova egy esztendővel ezelőtt lejátszódott drámai eseményekre. Mit tettek a postások? Golyózáporban, tíz halál közt is kézbesítettek, hordták a levelet, szállították a csomagot, a legnagyobb hivatalban éppúgy helytálltak, mint a legkisebben. Milliós értékeket mentettek meg ennek a szegény országnak.

Van egy igen régi közmondás: jó tett helyébe jót várj. A kormány dicsérlettel ismerte el: szaktársaink kiállták a próbát, s a dicséret egyik kézzelfogható jele a nemrégiben végrehajtott fizetésemelés volt.

Ezzel nagyobb darab kenyér, jobb élet jutott a kézbesítőnek éppúgy, mint a hivatalvezetőnek. Örül ennek mindenki, légyen az postás, vagy más becsületes dolgozó. Azonban, hogy ez a nagyobb darab kenyér, ez a javult élet holnap is osztályrészünk legyen, tenni kell érte valamit.

Nem sokat, egy mondatban így összegezhető: pontos, gyors, gazdaságos legyen a munka a postán. És erre számtalan lehetőség nyílik, ha valakiben nem kopott még meg a közismert postás becsület fénye. Itt van mindjárt a munkaverseny. Lehetősége van bárkinek, hogy bekapcsolódjék. Nem kötelező, ott, ahol értelme van, ahol nem formális, ott megdönthetetlen alapja és ösztönzője lehet annak az életszínvonalnak, amelyet sikerült magunknak biztosítanunk. És az már pedig bizonyos, hogy a jó munka jutalma az erkölcsieken kívül anyagiakban sem fog elmaradni.

A lehetőségek között álljon itt még egy: minden szaktárs beleszólhat a posta ügyeibe. Például a termelési tanácskozásokon keresztül. Azt szeretnénk, ha minden szaktárssnak az egyik legfőbb személyes ügye lenne és maradna a magyar posta jó munkája.

Erre kinek-kinek megvan a lehetősége, csak postás becsülettel kell élni vele, mindnyájunk javára.

MOSZKVAI AJÁNDÉKOK

Az elmúlt hónapban a Postás Szakszervezet Cházár András utcai színháztermében érdekes beszámolót tartottak a Moszkvában járt, a VIT-en résztvevő postás fiatalok. Így Török Mihály, Vasvári György, Somkúti Vilmos elevenítették fel a hallgatóság előtt szovjetunióbeli emlékeiket. A beszámoló keretében mutatták be a fesztiválról készült filmhíradót, majd a szovjet, lengyel, holland, norvég, koreai, csehszlovák és olasz postás fiatalok ajándékait adták át a KISZ-alapszervezeteknek. — Képünk: Török Mihály szaktárs átadja a holland postás fiatalok ajándékát a Kábelüzem KISZ-titkárának.

50 éves a Postás Zenekar

Az 50 éves Postás Zenekar az elmúlt hónapban nagysikerű jubileumi hangversenyt rendezett a Postás Szakszervezet színháztermében

Mit kaptak eddig

Az öregségnek is vannak szépségei — halljuk sokszor idősebb emberektől — de sok gond, sok bajjal is jár. Ezért több figyelmet is gondoskodást igényelhet az, aki egy munkában eltöltött élet utolsó lépéscsúfokait járja. A postás nyugdíjasokról szeretnénk beszélni, azokról a szaktársakról, akik már nem „postás bácsik”, csak egyszerűen bácsik, akik már csak emlékeikben kezelik a telefont, hordják a levelet, de akik számára a posta fiatalságukat, jól végzett munkájukat jelenti. Hogyan élnek, milyen problémáik vannak, milyen kapcsolatban van velük a szakszervezet, törődik-e gondjaikkal, bajaikkal?

Ennyi kérdéssel a tarsolyunkban nyitottunk be a Postás Szakszervezet budapesti bizottsága nyugdíjas szaksz csoportjának szobájába. Tóth József szaktárhoz, azaz hogy Józsi bácsihoz, a postás nyugdíjasok ügyintézőjéhez.

— Az öregség tényleg sok gonddal jár — mondja — sok olyan nehézséggel, amit a fiatalok nem ismernek. Kevesebb az erő, több a betegség és nagyobb szükség van szeretetre is. A postás nyugdíjasok sorsa nem könnyű. A nyugdíjak átlagos összege ugyan

6–700 Ft körül jár, de sokan kapnak kevesebbet is. Különösen nehéz a postásövegyeknek, kik 300 forint körüli összegből bizony nem tudnak megélni. Tudjuk, hogy a nyugdíjasok helyzete még rendezésre vár, postásoké és másoké is, de abban is biztosak vagyunk, hogy ha az ország nehéz gondolj enyhülnek, ez sem várhat sokáig magára.

— Addig is a szakszervezet segít, ahogyan tud. Igen sok segélyt kérő levéllel keresnek fel bennünket — folytatja tovább Józsi bácsi — és mi igyekszünk eleget tenni a kéréseknek. Jövedelmünket

és mit kapnak még

szinte teljesen segélyezésre fordítjuk. Ma már minden forinttal mi rendelkezünk, így csak az adminisztráció von el egy kis százalékot. Az utolsó négy hónapban 195 nyugdíjasnak adtunk segélyt, összesen 27 960 forint összegben és ez az összeg bevételeink 85%-át jelenti. A segélyt kérő levelek azonban egyre jönnek. Csak ebben a fél hónapban 40–45 kérés futott be — vezet Tóth szaktárs egy asztalhoz, ahol a levelek már rendszerbe fekszenek. Megnézünk néhányat: betegség, új fogásor kellene, mert a régi eltört, gyógyfürdőt igényelnének a

sajgó csontok, meleg ruhát és téli tüzelőt kell vásárolni. Bizony halálos eset is akad. Öregkori problémák ezek többnyire, amelyek sokszor próbára teszik a nyugdíjat.

Aszakszervezet igyekszik minél alaposabban felmérni a nyugdíjasok helyzetét, ebből a célból kérdőíveket bocsátott ki, és a mintegy 2500 budapesti postás nyugdíjas közül már kétezeren beküldték az íveket. De nemcsak a felmérés folyik. A segélyeken túl tüzelőanyag utalványokat, utazási utalványokat osztottak szét, üdülésről is gondoskodtak, és ha kevesen is juthattak eddig üdülőbe, a számuk még ez évben is növekszik. Most pedig csomagokat adnak majd a rászorultaknak.

A szervezeti élet is erősödik. Gyűléseket tartanak, de más rendezvényekre is sor kerül. A legnagyobb látogatásnak azonban a könyvtár örövend.

Abban a reményben búcsúztunk a nyugdíjas szaksz csoporttól, hogy munkáját még eredményesebben, és főleg több anyagi eszközzel folytathatja majd a jövőben. Nyugdíjas olvasóinkat pedig arra kérjük, hogy a Képes Postás hasábjait is használják fel problémáik feltárására.

a
nyugdíjas
postások?

**M.M.
HALAVA,
BUDAPEST,**

ÉS KERESZTREJTVÉNY A BORÍTÉKON

Valamelyik nap érdekes levél érkezett a Képes Postás szerkesztőségébe. A borítékon csupán ennyi állt: Szí-nész-tótó, Budapest. Se cím, se semmi. És lám, a posta dicséretére legyen mondva, mégis megtalálták bennün-
kel.

— Ó, ez könnyű munka volt...
— mesélik a 62-es postán székelő címnyomozó csoport tagjai. — Van-nak ennél bizony érdekesebbek is. A múltkor például címzés helyett egy keresztrejtvény állt a borítékra, amelyet meg kellett fejteni, mert a vízszintes egy adta ki a címzett nevét, a függő-
leges egy pedig az utca, házszámot.

Bizony, rengeteg munka vár a címnyomozásnál dolgozó szaktársakra, hiszen csak Nagybudapest területéről mintegy háromezer hibás címzésű levél „rejtvényét” kell naponta ki-bogozni.

Nemrégiben például Egyiptomból érkezett egy irás a következő címre: M. M. Halawa, Budapest. Csaknem egy napi munkába került, amíg ki-kutatták, hogy M. M. Halawa egy egyiptomi és valamelyik fővárosi szál-

lódában tartózkodó kereskedővel azo-nos. Vagy például naponta több olyan borítékot kell rendeltetési he-lyére juttatni, amelyen csupán egy telefonszám van.

— Ha semmiképpen sem tudunk rájönni a helyes címre, akkor a levelet átküldjük a hetvenes hivatalhoz, ahol egy bizottság előtt felbontják és a tartalmából próbálnak következtetni a címzett lakhelyére.

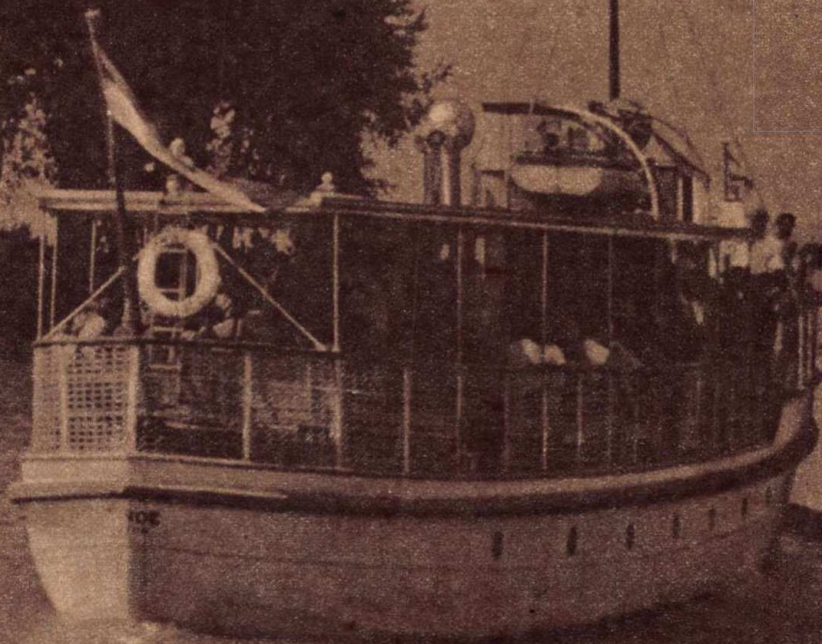
— Hogyan megy a címnyomozás?
— Sajnos, kevés a segédesszükünk — panaszkodnak. — Mindössze egy telefonunk van, az is iker, így sok-szor megtörténik, hogy valósággal sorba kell állnunk nekünk is. Pedig egy másik telefon nagyban meg-könnyítené a munkánkat. A telefo-non, telefonkönyvön kívül utcanevsor, helységnévtár, fiókberlői kimutatás, ügyvédi névsor áll rendelkezésünkre. Igen hiányzik az orvosi névtár, szaknévsor, cégnyilvántartás, satöbbi.

A nyomozók munkája azonban mégis halad, derék részesei ők annak, hogy a magyar posta hírneve fénye-sen csillog szerte a világban.

361 sikerült postás-napot rendezett szeptemberben Balatonbogláron a pécsi területi bizottság. A félezer résztvevő előtt Horn Dezső elvtárs, a Postás Szakszervezet főtitkára tartott igen érdekes beszámolót, majd Katona Antal miniszterhelyettes elvtárs beszélt a postások előtt álló feladatokról. Utána Révfülöpre vitték a hajók a postás nap részvevőit, ahol vidám szórakozás fejezte be az igen családias programot.

Baloldali képünk: Horn Dezső elvtárs beszél. Lent: indul a hajó Révfülöpre.

Kis hivatal — NAGY FELELŐSÉG

Mikor meglátogattuk a 92. sz. postahivatalt, csak a Soroksári útra kellett elmennünk, mikor azonban kiléptünk az ajtón, úgy éreztük, ez a kis postahivatal mégis valahol távolabb fekszik; elsősorban a szakszervezettől.

Négy kedves ember dolgozik itt mindössze: Ballya Tibor felügyelő, hivatalvezető és három szaktársnő. Van aki 18 éve postás, van aki csak egy éve. Mégis úgy láttuk, megértésben és jó kedvvel munkálkodnak. Az egész kis helyiséget megüli a mosolygós vidámság, ez tükröződik az ügyfelek arcán is, akik látnivalóan „törzsvendégek”, régi ismerősök itt. Ez a kis hivatal nagy forgalmat bonyolít le, különösen a reggeli és a délutáni órákban kemény a munka.

De a szakszervezettől egy kicsit távol esnek, és elsősorban nem az ő hibájukból. Rendesen fizetik a tagdíjakat, de a szervezeti életről nem igen tudnak. Postások, de a Képes Postás még nem jutott el ideig. Nincs szakszervezeti bizalmiuk sem, mióta a régi vezető, Nagy Dénes szaktárs elkerült innen.

— Igaz, ő patronálja a régi munkatársait, itt lakik a házban — mondják — és ő tartja a kapcsolatot a hivatal és a szakszervezet között. Nagy Dénes lelkes szakszervezeti aktíva, a munkáját dicsérő képeket még most is láthattuk a hivatal falán, de nemcsak az ő szorgalmának kellene a 92. sz. postát a szakszervezethez kapcsolni. Az itt dolgozó szaktársak is kevésbé érzik a szakszervezet gondoskodását. Ezen pedig változtatni kell! Törődjünk többet a kishivatalok dolgozóival, megérdemlik.

Végezetül adjunk nyilvánosságot a 92. sz. posta szerény kérésének. Hivatali helyiségük az októberi tüzharcokban megsérült, szeretnék rendbehozni, kijesztetni, kérik, hogy a szakszervezet támogassa őket ebben a törekvésükben.

FOGADÓNAP A TÁVIRDABAN

Szeptemberben Horváth István szaktárs, a Postás Szakszervezet kultúr-nevelési és tájékoztató osztályának vezetője jól sikerült fogadónapot tartott a Távirtdában. Mintegy húsz dolgozó keresztelezzel alkalommal kéresekkel, panaszokkal, amelyeknek nagy részét már teljesítették, 38 orvosolták.

MESSZE VAN-E A KÉT VERÉB CSÁRDÁTÓL A MESTER UTCA- —

avagy furcsaságok a különleges tudakozóban

A minap színházban voltam. A hátam megett két, javakorabeli férfi ült, még nem ment fel a függöny, hát beszélgettek. Azt mondja az egyik:

— Mit esnélész holnap?

Mire a másik:

— Reggel kimegyek a Dagályba, aztán meg főzök valamit. Azt hiszem kolozsvári káposztát.

— Hát te tudsz főzni?

— Nem én. De megmondja a különleges tudakozó, hogyan kell esinálni.

Palatin János szakács, a Tudakozó Hivatal vezetője mosolyog, mikor ezt meséli. Aztán hozzáteszi:

— Bizony, az ember el sem tudja képzelni, hogy milyen és mennyiféle kérdésre kíváncsiak a pestiek. Tessék talán velem jönni a figyelőszobába.

Mentünk. És valóban ellestük a kérdéseket, a válaszokat s elámultunk azon, mennyiféle probléma izgatja ma a pestieket.

Valaki például arra volt kíváncsi, hogy

Budapest melyik része a Kossuth város. Egy másik férfi azt tudakolta, hogy a margitszigeti szabadtéri színpadon balról vagy jobbról kezdődik-e a számolás. Ki rendelte el a déli harangszót, Meddig volt ártatlan Mária Terézia? Mikor volt a véres vasárnap? Gárdonyi Géza sírfelirata, — s egy horizú kérdés: messze van-e a Két veréb csárdától a Mester utca?

— Igen nagy felkészültséget, tudást igényel az itteni munka — mondja Palatin szakács.

— Egyetlen baj, hogy kevés a munkahelyek száma, lexikonjaink, szakkönyveink pedig sok esetben hiányosak.

— És mikor várható mindezekre orvoslás?

— 1958 tavaszára befejeződik, legalább is remény van rá, hogy befejeződjék a Tudakozó Hivatal felújítása. Addig is a meglevő munkafeltételek mellett a legjobban igyekeznünk válaszolni annak a rengeteg kíváncsinak, akik naponként felesengetik hivatalunkat.

K. A.

A különleges tudakozó, ahol mindent tudnak

Nemcsak fiatal és eszes, hanem kiváló munkatárs is a várpalotai postán Kamarás Mária

T É K O Z L Ó F I Ú K

címeit, akik valamikor a postán dolgoztak és ezért, vagy amazért elhagyták a hivatalt, hát írtak nekik a Kisalföldre, Baranyába, vagy felkeresték személyesen őket ott, ahol éppen laktak.

— De meg is lett az eredmény...

— emlékezik vissza mosolyogva Molnár László. — Rövid idő alatt már majdnem fölöslegben is voltunk.

— No és mi lett a „hütlennel”?

— Mikor mi is megkaptuk a fizetésemelést, kettő mindenáron vissza akart jönni közülük, hogy: most már érdemes lesz ismét postásnak lenni... De hát betelt a létszám, nem állt módomban visszafogadni a „tékozló fiúkat...”

Tanulságos történet ez mindenképpen. És azt hisszük, nemcsak Várpalotán...

Délidőtájt kopogtattunk be a kis várpalotai postahivatalba. Olyankor nem valami sok a fél, így nyugodtan beszélgethettünk Molnár László szakértővel, a hivatal vezetőjével. Azt mondja:

— Hej, nagy gondban voltunk mi még nem is olyan régen. Az történt, hogy márciusban két külszíni bánya nyílt itt s bizony néhány kézbesítőnk, egyrészt, hogy szemet adjon az országban, másrészt meg, hogy ott többet fizettek, elhagytak bennünket... Mit csináljunk? Honnan szerezzünk megfelelő utánpótlást?

Törték a fejüket naphosszat. Várpalotáról és a környékről bizony senki nem óhajtott magára öltetni a postás egyenruhát. És akkor a régebbi hivatalvezető segítségével kigondoltak valamit. Mégpedig: megtudták azoknak a szakértőnek a

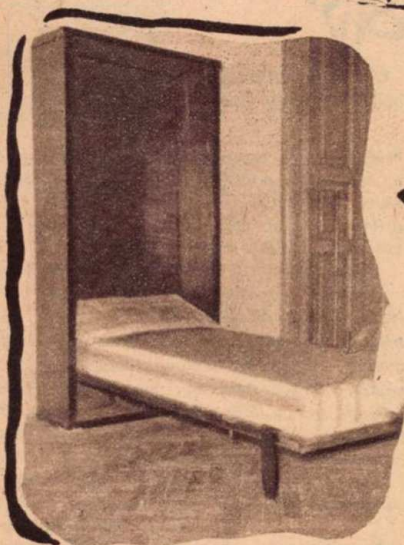
Ők ugyan nem a tékozló fiúk, de tanulnak a tékozló fiúk példájából. Ári István expresszlevélkézbesítő és Ihász Béla kocsikísérő

V Á R P A L O T Á N

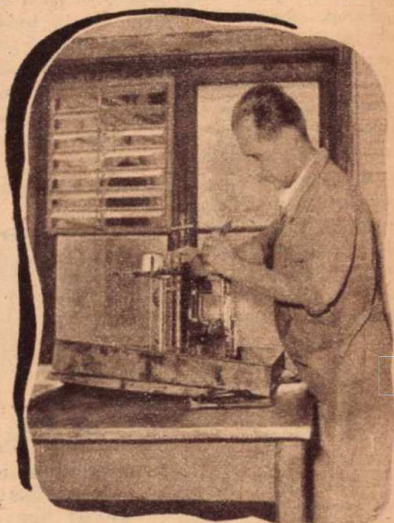
A Képes Postás

munkavédelmi őrzője

Ilyen új, kényelmes „szekrényheverőt” kaptak a régi, kopott diványok helyett a váltóáramú távírdal részleg fenntartó üzemének dolgozói

És ez az a kép, amelyhez nem kell sok kommentár. Mindez található a Budapest 4-es hivatal kézbesítő osztályán. A kérdés csak az, hogy vajon meddig?

Ez az a benzinmosó helyiség a Központi Távíróhivatalban, amelynek elszívó berendezése körül már három éve dül a harc. Elszívó berendezést azzal az indokolással, hogy buzatot esnáln, nem szerelnék be, de felszereltek helyette egy, a képen is látható zsálat, amelyen kimegy a meleg, bejön a hideg, csak éppen az egészségre káros benzingőz nem. S amennyi összegbe ez a zsálat került, annyiért éppen meg lehetett volna esnálni a sokkal ésszerűbb elszívó berendezést is

NÉRÓ, a postás

Írta: LÖVEY ISTVÁN
a Posta Központi Kábelüzem dolgozója

Az 1930-as évtized leghidegebb januárjának már nem emlékszem pontosan melyik délutánján, mint eddig minden nap, a vasút kis állomásról megérkezett a posta. A falu téli csendjét ez az esemény nem zavarta meg, hisz akkoriban újságot avagy képeslapot senki nem olvasott, egyrészt mert tudták, hogy a betűktől semmi jobbrafordulást nem várhatnak, másrészt az őszi nehéz munkától az emberek teste és lelke olyannyira elfáradt, hogy politikáról nagyrítkán, akkor is csak a ferenczörsefi időkről, méginkább a világháborús katonatörténetekről beszéltek.

A postamesternő több évi gyakorlat biztonsággal adta át Rozi néninek a kézbesítésre váró egy-két pengőrről szóló utalványokat, melyek a községben lakó nyugdíjasok címére érkeztek havonta, majd a községi elöljáróságnak szóló hivatalos értesítőket és azt a két levelezőlapot, amelyet két községi születésű katonára írt. Mindkét lap a három kilométerre fekvő tanya egyik lakóházába szolgált, egy az anyának, a másik a lányának; nem tudni melyik íródott nagyobb szeretettel és vágyódással.

Ily időben istenkísérlés egy gyalogosnak elhagyni a falut, de a kötelesség és a címzettek boldogságának ismerete nagy áldozatra is készlet.

Rози néni, a világháborús özvegyasszony, — a két lapot átadta a postán szorgalmaskodó Pista fiának azzal, hogy siessen vele a tanyára, mert neinsokára

besötétedik. A tizennégy éves Pista abbahagyta a kályhatisztogatást, magára kapta a bélelt, rövid télikabátját és élelet fűttentelt. Pár pillanat múlva nagy robajjal berontott egy hűszemű, hatalmas termettű kutya: Néró...

Rövidre fogván a történetet: Pista és Néró a tanyáról már visszafelé jöttek és bár hófúvás kísérte útjukat, mégis a kapott pár fillér, az elfogyasztott csülökcsonk megkészezte amúgy is játékos kedvüket. Szaladgáltak, ugrándoztak, míg csak egyszer Pista beleesett egy gödörbe. Ily eset mások is előfordult, de a mostani? ... Szóval: Pista lába kificamodott. A kegyetlen fájdalom, a mind-

jobban dühöngő hóvihar és a gyorsan közelgő sötétség szinte reménytelen helyzetet idézett elő. Bár lehetett fagyaszító hideg volt, mégis mire Pista a gödörből kimászott, testét ellepte a verejték. Néró, a hűséges pajtás, keserves vonítással kezdett.

Pista a kimerültségtől alétlan érezte a vihar tombolását és hallani vélte az őrdög kacagását. Őrjöngésbe menő kétségbeesésében kiáltani szeretett volna, de csak halk suttogás hagyta el ajkát.

— Néró, édes pajtásom segíts rajtam! — és átkarolta a kutya nyakát. Néró a nyakába kapaszkodó sebesült kis gazdáját vonszolta a sötét éjszakában hazafelé. Hogy ez a gyötrelmes út meddig tartott, talán örökkévalóságig, nem tudni, de elég az hozzá, hogy ez alatt az idő alatt a 98 éves Józsi bácsi

Tokajhegyi köszöntő

Írta:
SZEPESSY MIHÁLY
Helyközi Távfeszélő
Igazgatóság,
Budapest

Szőlődombos, veres hasad
Gerezddúsan napra kacag,
Tokaj hegy.

Csorgasd belém minden borod,
Tátva a szám, szomjan halok,
Port nyelek.

Nyisd fel pineéd, minden [esapod,
Zarándokod, legjobb papod,
Én vagyok.

Mert lábamon amíg állok,
Csak terólad prédikálok,
Dalolok.

Barátkozom sok hordóddal,
Igy születt ez a bordal,
Csuhaja!

meghall, míg a szomszédokban fütyörgnek: születt.

A két halódó teremtményt az éjjeli őr vette észre és egy istállóban dörzsölte életre a májfelig megfagyott gyermeket. Nemsokára megérkezett Rozi néni is, aki abban a hiszemben volt, hogy a tanyán visszatartották a fiát, amint ezt már mások is megtették.

Reggelre elhozták az orvost, aki már sok megrázó halálesetnél volt jelen, de amit most látott, még az ő öreg szívét is megdobogtatta. Néro ott feküdt az istálló szalmával behintett földjén sebesült pajtasától még most is átkarolva, szájából pedig szívárgott a habos vér. A szörnnyű meyerőltetésből a hű állat megszakadt.

Pista még ez év nyarán e kificamodott,

de már meggyógyult lábakkal megnyerte a vármegye székhelyén megtartott mezei futóversenyt. A díjkiosztáskor kapott aranyérmet egy márványablára tette, amelyet a virágos kertben eltemetett Néro sírjánál hálaként helyezt el és amelyen a felirat figyelemztetésül szolgálhat mindenkinek:

„Itt nyugszik Néro, a hűséges barát, ki életét adta azért, hogy életet mentsen. Az aranyérmet ő nyerte el.“

Az aranyérem azóta már kifakult, de a virágok mindig szépek, hisz a kis Pista gondozza és ha valaki érdeklődik a sír felől, az elképzelés alkotta szeretet hangján válaszol:

— Itt nyugszik az a legkülönb postás, aki édesapám életét megmentette.

Mariska

írta: KORMOS GYULA

műszaki főtisztgyel, Helyközi Távfeszítő Igazgatóság, Budapest

A kis ablaknál ült, bélyegét adott,
És ha kellett, megmérte a csomagot.
Ha telefonálni jöttek, kapcsolt,
Vagy táviratot adtak jel, leadott.
Jelekből formálta ő meg a szavakat,
Pont-pontásból rakta össze azokat.
Hiszen akkor még nem volt géptáviró,
Hanem csak egyszerű „Morse”-kék-író.
A halálhíreknél ő is könnyezett,
Örömhíreknél velük örvendezett.
Megcimezte a leveleiket,
Mert szerette az embereket.

Ha pénzt hoztak, felvette,
Utalbánnyal jöttek, kifizette,
Tanácsért jöttek, megadta,
Mindenkihez volt jószava.
Egyszer mégis zavarba hozták,
Ahogy az egyik táviratot feladták.
Nem volt rajta, ki a címzett,
Csak annyi: „legyen a feleségem”.
Mariska becsukta a kis ablakot,
És három gyerekeknek életet adott.
A háromból ketten postások lettünk,
Egy a sorsunk, egy a kenyerünk.

KÖSZÖNTŐ

Írta:

FEKETE JÓZSEF

sarródi szakkezelő, Budapest

Megpendítem a lantomat.
Mely eddig csak hallgatott.
Húrjai bár rég meg voltak,
De még hangot nem adott.

Elsőnek a Képes Postás
Nyitja ajkam szólásra,
Hogy köszöntőt mondjak
Imluden
Kedves, magyar postásra.

Köszöntöm a Képes Postás
Nagy olvasótáborát,
Mely magasan hordozza a
Magyar posta zászlaját.

Lobogónkra egy szó van csak
Nagy betűkkel felírva:
Beesület — mely véglykísér
Életünkön a sírba.

Ez lebegjen szemünk előtt
Munka közben, mindenütt.
Nyugton hajtjuk nyugovóra
Minden este a fejünk.

Milyen jó lesz visszanezni
A nagy útról majd akkor.
Hogyha egyszer elérkezik
Részünkre az öreg kor.

A jól végzett munka után
Megmarad a beesület,
Körülvessz majd bennünket a
Nagy, baráti szeretet.

Legyen hát a Képes Postás
A mi kedves, kis lapunk,
Lapjain majd egymás között
Szépen szórakoztatunk.

Este az üdülőben

Írta: HALMI IDA, Budapest, 4-es posta

Az üdülő, ahova keső ősszel megkaptam a beutalóm, erdő közepén állt.

Már jól bent voltunk az őszben, de a színpompás levelek nagy része még derekasan állt a helyén. Ha finoman ellibbent köztük a szello, megperzsenek sejtelmes borzongással és összehajolva sokszor susogtak az elmúlás titkairól.

Egy nap az erdőt járjuk, leterve a megszokott utak kényelméről. Valóban bolyongtunk, ahol fiatal özek finom orros-lapukkal beleszimatolnak a fangor levegőbe. És szívdobogva lörpöntek meg, ha az ősz hűvös leheletén keresztül inkább érezni vették, mint hallani a messzi sűrűség mélyéről a sok agavest szarvasbika bögését. Megremegtek a szerelmi vágyának a messzeható sóhajától. Nagy, meleg tekintetükben félénk sóvárgással tovább iramodtak a bokrok reflektén.

Azán egyik reggel sűrű, bántó köd ereszkedett alá. Úgy rájeküdt az üdülőre, hogy szinte agyonnyomta. Rájeküdt kedélyünkre is. Rosszkedvűen lézengtünk az épületben, minduntalan az ablakhoz szaladva, hogy közben nem szakadt-e már fel a köd. De nem es nem.

Lassan mégis csak ellett a délelőtt és unottan jöttünk össze az ebédnél. Étvágytalanul csipegettünk a bőséges és kitűnő ételekből.

Délutánra sem derült ki. Még sötétebb lett az ég és az eső is elkezdett esni. Oly borongós volt a felhőmály, hogy meg kellett gyújtani a villanyokat. És a gondnok, hogy némileg enyhítsen a nedves hidegen, amely ott vibrált már az idegeinkben is, a társalgó nagy kandallójába befűtetett.

Egy páran sértődötten szobájukba mentek, mondván, ilyen időben csak aludni lehet. Különbön akár a vasúttálmásra is mehetnének, mert a jó időnek ebben az évben bejellegzett.

Mi többiek örültünk a tűznek. Körülültük és különféle társasjátékokat kezdtünk játszani. De a fiatalok hamar beleuntak és elégedetlenségükkel, folytonos panaszaikkal először csak a játék menetét zavarták, később már elviselhetetlenné tették a délutánt.

És akkor egy asszony, aki eddig hallgatagon horgolt egy karosszék puha ólén, a fiatalok felé fordult:

— Nagyon elkényeztetett benneteket az élet — mondta —, az elégedetlenség egy bizonyos fokig lendítőleg hat, de kerékkötő is lehet és megmérgezi az életet, ha túlzásba viszik.

Hangja nem volt éles, inkább valami régi szomorúságtól volt játyolos, amikor folytatta:

— Nektek az öletekbe hull sokminden, amit mi a felszabadulás előtt csak hosszú évek múlva értünk el, vagy elérhetetlen maradt, mint az üdülés is. — Sóhajtott és végigsimította homlokát. — Ha én húszéves koromban üdülni mehettem volna, akár ősszel vagy télen. Éveikig postakísztető voltam és cseléd egyszemélyben, fizetés nélkül. Semmi mást nem kaptam csak kosztot. És csinálnom kellett, mert a munkanélküliség, az éhség még borzasztóbb lett volna.

Szavai nyomán ott maradt az eltűnődő csend.

Voltak, akik közelebb húzódtak a tűzhöz, fájni kezdtek, ahogy a múlt sötétlen dermesztőn elsuhanat felettünk. Azán egymásután kezdtek felidézni életüknek egy-egy szomorú szakát abból az időből, amikor az emberek még verődtek a bizonytalan lét és a kizsákmányolók hínárjában.

Az elmondott történetek egymáshoz illeszkedtek, mint a mozaikok, hogy szomorú cirádáikkal egységes képet nyújtának, a két háború közötti évek képét. Okulással a fiataloknak, akik erről már nem tudnak, és emlékezésül az idősebbeknek, akik hamar felejtelenek.

Közben leszállt az est. Kint már teljes lett a sötétség. Az eső lassan, nyúlósan tovább esett, hangtalanul csorgott végig a síma ablaküvegen és bent a mesélő langymelegben az emlékezés szárnyain messze szállt az unalom.

Székesfehérvárott nagy a gond :
nincs megfelelő helyiség, ahol
kulturális, vagy másféle meg-
mozdulásra nyílna alkalom.
Egy ebédlő van csupán, de
az ott valamivel nagyobb,
mint egy jó méretű szoba.
Ezért fő a felük a vezetőknek :
Szigetvári Mihály párttitkár-
nak (jobboldalt), Balló Imre
SZH-elnöknek (baloldalt) és
Szöllősi Istvánnak, az SZH
kulturálisfelelősének

A Képes Postás fotóriportere látta

SZÉKESFEHÉRVÁROTT

Baloldali képünk : Herezegh Ilona ellenőr,
az ország egyik legjobb távirógép-
kezelője. Jobboldalt : a fehér-
vári helyközi-távbeszélő
központ egyik
részlete

1

Nyárvégi jelentés

Balatonalmádiból

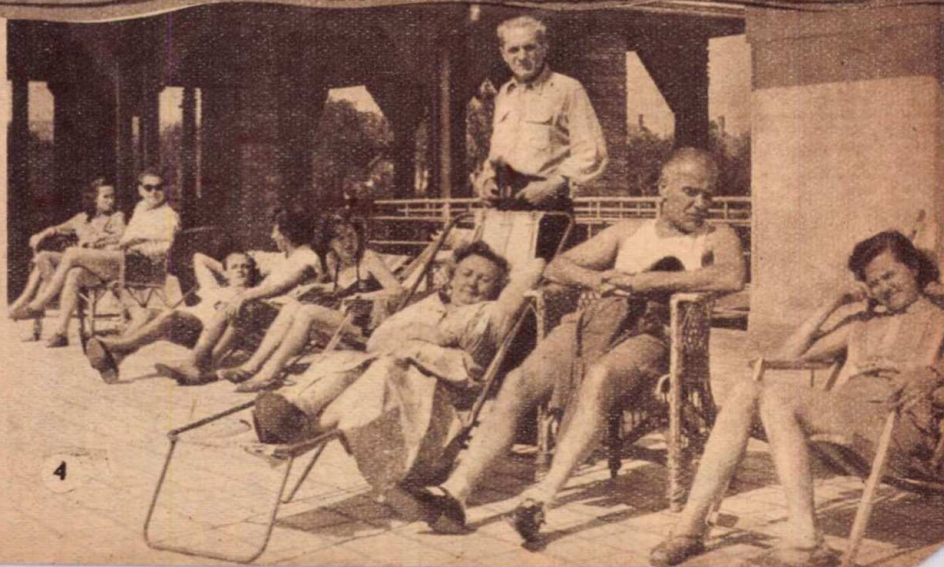
1. Ez az az emlék, amely mindörökkre megmarad — vallja azazhogy: Várady Ivánné, aki éppen nászútját töltötte Afrikában ott járt a Képes Postás. — 2. Ilyen szép üdülők háza, mint a többi Balatonalmádiban. — 3. Egy kis ebédutáni olvasgatás. — Süt a nap a postás üdülő tetőtéraszán. Balra a háttérben a kedvencel: a nászutas pár.

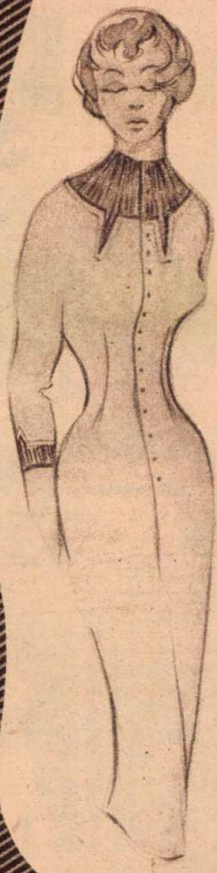
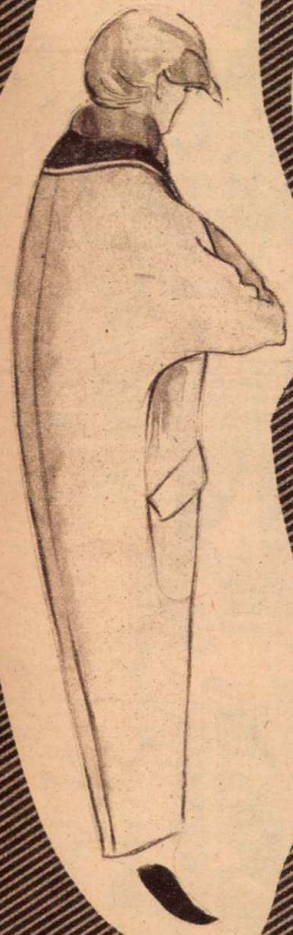
3

Kadányi Enikő,
 Udiban, mikor
 a nővére, nincsen
 4. Még élénken
 az üdülő akkori

Asszonyoknak
leányoknak

A KÉPES POSTÁS NŐI PÁLYÁZATA

Ki lesz a legjobb? **POSTÁS HÁZIASSZONY?**

Az első díj egy takaréktűzhely

Nincs a világon olyan háziasszony, aki ne örülne egy gyorsan, olesón elkészíthető étel- vagy tésztarecept-nek, egy-egy hasznos tanácsnak, amely megkönnyíti a konyhai munkát, vagy szebbé, lakályosabbá tudja tenni a szobát.

Ez a gondolat, a postás háziasszonyok munkájának megkönnyítése vezette a Képes Postás szerkesztőségét arra, hogy pályázatot hirdessen kizárólag nők részére olyan témakörben, amely örömet vált ki a legszelebb rétegekben.

A pályázat „A legjobb postás háziasszony” címért folyik, de emellett az első díj egy takaréktűzhely, a második díj egy öt darab-
ból álló lábasgarnitúra, a harmadik étkészlet, a negyedik, ötödik és hatodik díj egy-egy értékes konyhai felszerelési tárgy, villanyvasaló, kávéfőzőgép és húsdaráló.

Pályázati feltételek: korra való tekintet nélkül részt vehet rajta minden postás asszony, lány. A pályázatra beküldhető minden olyan tanács, recept, főzési, takarítási munkamódszer stb. stb., amely — mint fentebb jeleztük — megkönnyíti a háziasszonyi teendőket. Így például egyforma eséllyel indulhat

a versenyben egy-egy étel, ital, tésztarecept, egy-egy tanács arról például: hogyan kell abroszból a kávéfoltot eltüntetni, vagy hogyan tehetjük szebbé legkönnyebben a padlót, parkettét, vagy: hogyan akadályozhatjuk meg beföttjeink romlását, stb. stb. stb. — hiszen a legsokoldalúbb, legszelebb a háziasszonyok munkaköre.

A pályázat hat hónapig tart, havonta a legjobb, leghasznosabb műveket a szerző fényképével együtt közli a Képes Postás. A pályaműveket minden hónap 20-ig kell eljuttatni szerkesztőségünkbe.

A nemes verseny a kitüntető címért és az értékes nyereményekért novemberben indul, tehát az első fordulóra szánt írásokat október 20-ig kell beküldeni.

Biztosak vagyunk abban, hogy lapunk újabb pályázata nagy sikerrel és számtalan hasznos tanulással szolgál majd. És akkor a Képes Postás elérte a célt: a szórakoztatáson kívül segédkezet nyújtott a sok munkát végző, beesülést, tiszteletet érdemlő háziasszonyoknak is.

Érdeklődéssel várjuk a pályázatokot.

Gellért Géza : Badaesony

FOTOPÁLYÁZATUNKRA ÉRKEZETT

Mészáros Sándor : Margitszigeti tórérszet

APRÓSÁGOK BÉLYEGEKRŐL

A bélyeggyűjtők sokféle szempont szerint gyűjtenek, sokféle alapon tesznek különbséget a bélyegek között. Egyik érdekes gyűjtési mód a nyomás szerinti gyűjtés. Ez annál is inkább érdekes, mert egyes nyomási módokkal előállított bélyegek már ritkák és nagy értékűek. Lássunk néhány figyelemre méltó apróságot a bélyegek nyomásáról.

A legelterjedtebb nyomásmódokról tájékoztatjuk először olvasóinkat. A magasnyomás olyan nyomtatólemezről készül, amelyen a lemeztől kiálló részekre

kerül a festékananyag és ez érintkezik a papírral. A magasnyomású bélyeg arról ismerhető meg, hogy a kiálló részek benyomultak a papírra, így a benyomódásuk a bélyeg hátulján is megfigyelhető. A síknyomás, vagy könyomás esetében semmi sem áll ki a lemezből, hanem a lemezt úgy készítik, hogy csak bizonyos részek veszik fel a festékananyagot, más részei viszont nem. A nyomás teljesen sík, semmi benyomódás nem észlelhető a papíron. A mélynyomás alkalmazása esetén a lemezben mélyedések vannak és a festék

e mélyedésekben rakódik le, így a festék a papíros felületéből kiáll. A bélyeg felülete tehát nem egyenletes, hanem durva.

Sík vagy könyomásos módszerrel készültek az első magyar bélyegek, a fekete számú krajcáros sorozat, a turulbélyegek, az aratós-parlamentes bélyegek stb. Mélynyomásosak pl. az 1924. évi jótékonyági, az 1926. évi Madonnás, és az 1938—39. évi Szent István-sorozatok.

Régebben dombornyomású bélyegeket is használtak, ilyenek találhatók a régi olasz, német és osztrák bélyegek között.

**Hatszáz forint
jutalom a**

Képes
POSTÁS

**legjobb
terjesztőinek**

A szakszervezet, hogy minél jobban elősegítse a Képes Postás olvasottságát, elhatározta, hogy negyedévenként hatszáz forint jutalomban részesíti azokat a szakszervezeti bizottságokat, amelyek legtöbb előfizetőt szereznek a postások közül a lapnak, vagy a legtöbb Képes Postást eladják.

Eszerint háromszáz, kétszáz, illetve száz forint jutalmat kapnak azok a szakszervezeti bizottságok, amelyek az üzem, hivatal stb. létszámától függően a legjobb százalékos eredményt érik el a lap terjesztésében. Például ha egy száz fővel dolgozó hivatalban havonta nyolcvan lapot tudnak eladni, és ezt az eredményt abban a negyedévben tartják is, vagy emelik, inkább számításba jöhetnek a jutalomnál, mint például az a szakszervezeti bizottság, amely háromszáz fővel dolgozó hivatalban mondjuk kétszáz Képes Postást tudott értékesíteni.

A verseny — amely nyilván kiváltja majd a szakszervezeti bizottságok érdeklődését — októberi számunkkal kezdődik s az első jutalomkiosztásra januárban kerül majd sor.

Kíváncsian várjuk az eredményeket!

Fábián Józsefné, Budapest. — Mesét többnyire közöltünk eddig is és ezután is közlünk gyermekrova-
tunkban. Postás sporteredmények-
kel a jövőben bővebben foglal-
kozik majd lapunk. Kérjük, észre-
vételeivel ezután is keressen fel
bennünket.

Horváth Dezső, Miskolc, Palóczy u.
— Postás anya című versét köszö-
nettel megkaptuk. A vers jó, leg-
közelebbi számunkban fénykép-
riporttal együtt közöljük. Írásait
máskor is küldje el szerkesztősé-
günkbe.

B. Pál Zsigmond, Budapest. — Saj-
nos, rejtvénymegfejtései hiányosak,
így nem kerülhetett a sorsolandók
közé. Egyúttal közöljük, hogy
fényképpályázatunkon csak eredeti
képekkel lehet indulni, lapkivágást
nem fogadhatunk el. Ugyancsak
nem lehet részt venni irodalmi pá-
lyázatunkon már máshol megjelent
művekkel. A miskolci lapban közölt
írása tehetségre vall, kérjük, leg-
közelebb eredeti kéziratot küldjön.
Várjuk.

Ifj. Baditz Pál, Miskolc. — Totó-
tippekkel, tekintettel arra, hogy a
Képes Postás havonta jelenik meg,
nem foglalkozunk.

Ferenczy Gyula, Szeged. — Le-
velében olvastuk, hogy kórházba
került. Mielőbbi sikeres felépülést
kívánunk, s Margó Edével kap-
csolatos munkáját várjuk.

Többeknek. Irodalmi pályázatunk-
ra havonta igen sok mű érkezik.
A legjobbakat rendszeresen közöl-
jük, a többiek szerzőitől türelmet
kérünk.

Gellért Géza, Budapest. — A
fényképeket, mint a lapunk más
helyén láthatja, megkaptuk. Kér-
déseire az alábbiakban válaszolunk:
a fényképpályázatra, de az irodal-
mira is havonta 15-ig kell bekül-
deni a pályaműveket. A negyedévi
értékelés decemberben lesz, akkor
kapják meg az abban a negyedben
legszebb felvételek készítői a jutal-
makat, mégpedig minden alkalom-
mal három postás fotoművészt
díjazunk, az illetékes bírálóbizottság
javaslata alapján. Az értékelés
alapja a beküldött kép szépsége,
érdekessége. Mint előző számunkban
közöltük, a fotók között előnyben
részesülnek azok, amelyek a postás
élettel foglalkoznak. De ez nem
zárja ki, hogy egy-egy portré,
vagy tájkép. stb. készítője ne nyer-
hessen díjat. További fényképeit
várjuk.

Olvásóinkhoz. — Tekintettel arra,
hogy szerkesztőségünk azt szeretné,
ha a Képes Postás minél szorosabb
összekötő kapocs lenne a -szak-

szervezet és a szaktársak között, arra kérjük olvasóinkat, hogy az életük eseményeiről készített képeket közlés céljára küldjék be a szerkesztőségünkbe. Elsősorban eseményi felvételekre gondolunk, de örömmel közölnénk a legfiatalabb, most született postás gyermekekről is képet, egy-egy jubileumról, családi eseményről, sportmérkőzésről, kirándulásról stb., stb. készített fotónak is örömmel adnánk helyet, hogy ezzel is minél családiasabbá tegyük a Képes Postást.

Faragó Tibor, Réti Csaba — Köszönjük, hogy felhívták figyelmünket a lelkes postás sportolók és szurkolók táborának kiszélesítésére. Egyúttal kérjük a szaktársakat, tekintettel arra, hogy leveleiből kiviláglik: értenek a sporthoz, egy-egy szakosztály életéről, problémáiról írjanak nekünk, bármikor örömmel közöljük cikkeiket lapunkban.

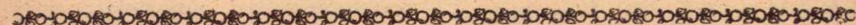
Felhívás

az olvasókhoz!

A Képes Postás szerkesztősége tisztában van azzal, hogy jobbá, szebbé, érdekesebbé, közkedveltebbé csak úgy teheti a lapot, ha minél több alkalommal kikéri az olvasók véleményét.

Ezért arra kérjük olvasóinkat: írják meg mi tetszik és mi nem a Képes Postásban. Szeretnénk, ha egy-egy rovatunkról közölnék velünk a véleményüket, megírnák például, hogy mit hiányolnak lapunkban, vagy mit tartanak fölöslegesnek, helyfoglalónak esupán a Képes Postásban. Megírnák például azt is, hogy milyen rejtvényeket akarnak fejteni, hogy mivel segíthetnénk még jobban a postás asszonyok, lányok munkáját, a gyermeknevelést, stb. stb.

Hisszük, hogy kérésünk nem talál majd süket fülekre, hiszen olvasóinknak és nekünk is egyaránt érdekünk, hogy minél népszerűbbé tegyük együttes munkával a Képes Postást.

Több mint hetven postás dolgozó utazott az elmúlt hónapban kététes lengyelországi üdülésre. A két hét alatt meglátogatták az ország nevezetességeit, történelmi emlékei helyeit. Következő számunkban részletes beszámolót közlünk a magyar postások lengyelországi útjáról. — Képeink a szerencsés hetven közül kettő, baloldalt: Dzubal Gyuláné, jobboldalt: Szabó Mária

1 perc művelődés

CSENDÉS-ÓCEÁN

Fernando de Magalhaes (ismertebb angolos neve Magellan) spanyol szolgálatban álló portugál hajós (született 1480-ban, meghalt 1521-ben), aki elsőnek hajózta körül a földet. 1519-ben indult el, hogy a Molukka-szigetek felé nyugati hajóutat keressen. Dél-Amerika legdélibb csücskénél, a róla elnevezett szoroson átkelve 5 hajójával 1520 november 28-án érte el a Csendes-óceánt, amelyet sima víztükréről nevezett el így. 1521 márciusában kötött ki három hajójával a Fülöp-szigeteken, ahol a bennszülöttekkel vívott harcban elesett. Életét, útját sokan megírták azóta. Magyarországon nemrégiben újból megjelent Stefan Zweig híres német író leírása Magellan útjáról.

FÜGGŐKERTEK

Általában a teraszszerűleg épített, lépcsőzetesen emelkedő, illetőleg magasan elhelyezett kertek. Történelmileg is nevezetesekek maradtak a babiloniai függőkertek, különösen Szemiramisz királynő kertje, amely 125 méter hosszú és széles, 40 méter magas arkádokon emelkedett. Függőkerteket ma is létesítenek, elsősorban háztetőkön. Függőkertszerűen művelték földjüket Dél-Amerikában az Andes oldalain élő indiánok, a hegység neve is ezt jelenti.

TRAVIATA

Verdi híres operája, amelyet az ifjabb Alexandre Dumas regényéből (Kaméliás hölgy) írt szövegkönyvre szerzett. Hőse a „bukott” nő, a nagyvárosi kurtizán, aki emberiségben, szívjóságban felülemelkedik a polgári társadalom „tisztességes” tagjain. Verdi gyönyörű zenéje halhatatlanná tette az egyébként is népszerű regényt. A Traviatát Velencében mutatták be először 1853. március 6-án, míg a magyar bemutató 1857. november 10-én hangzott el. Azóta is Operaházunk állandó kedvelt műsora.

A Képes Postás szerkesztősége olvasóinak kívánságára sakkrovatot indít. Amennyiben arra igény mutatkozik, szó lehet sakkiskola megnyitásáról is, természetesen lapunk hasábjain keresztül.

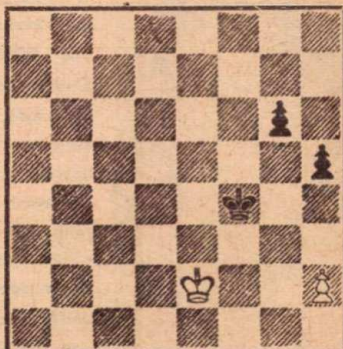
Ezúttal egy feladványt közlünk. A megfejtéseket kérjük október 15-ig eljuttatni szerkesztőségünkbe. A megfejtők között könyveket sorsozunk ki.

1. sz. feladvány

Ez a hadállás az 1911. évi San Sebastianban tartott nemzetközi versenyen jött létre Marshall és Schlechter között, akik abban az időben a világ legjobb sakkmesterei közé tartoztak.

A sötét nem tudta érvényesíteni gyalogelőnyét és a játszma 1. Ke4, 2. Kf2, Kd3, 3. Kf3, g5, 4. Kf2, Ke4, 5. Ke2, Kf4, 6. Kf2, Kg4, 7. Kg2, h4, — h3 után döntetlenül végződött. Holott a sötét nyerhetett volna, hisz a világos állandó lépéskényszerben van és képtelen megszerezni az oppozíciót, mely a döntetlent biztosítaná.

Keressük meg, hogyan nyerhetett volna a sötét!

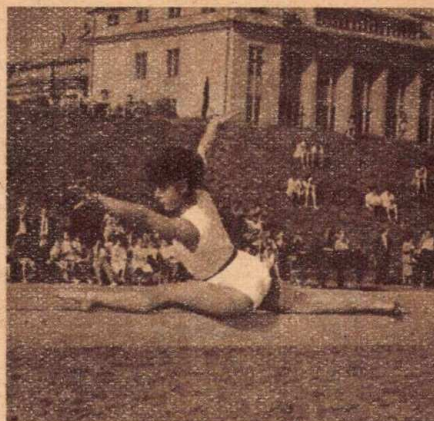
Kitűnő postás sportnap

KEVÉS NÉZŐVEL

A Postás Szakszervezet sportosztálya szeptember első hetében rendezte meg a már hagyományosnak tekinthető postás sportnapot az Egressy úti telepen. Mintegy háromszáz versenyző felvonulásával kezdődött meg a nagy esemény — körülbelül ugyanennyi néző jelenlétében.

Amilyen öröndetes, hogy a sportnapon a vidéki sportolók igen nagy számban vettek részt, és hogy a legtöbb ágba vidéki versenyzők győztek — ugyanolyan szomorú azonban, hogy a vártnál kevesebb néző volt jelen.

Pedig a sportesemények igen színvonalasak, szépek, érdekesek voltak, akár a kerékpárversenyre, vagy atlétáink küzdelmére, vagy az igen

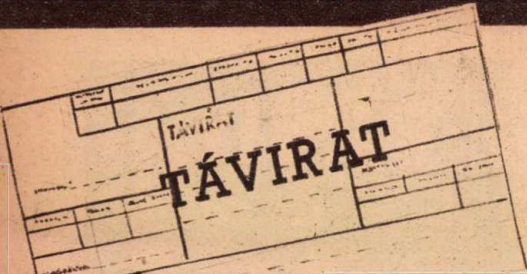

Zsáry Éva a gerendán

színpompás női, ritmikus zászlótáncra gondolunk. De nem csekélyebb érdekességre tarthatott volna számot a Bp. Postás—Sziléziai válogatott, majd a Zryw Kattowice—Tatabányai Bányász SK női kézilabdamezőküzdelem is. Az előbbi küzdelmet a Bp. Postás 6 : 3, (3 : 2), az utóbbit a lengyel vendégcsapat 6 : 0 (3 : 0), arányban nyerte meg.

A postás sportnapon vendég szereplő két lengyel kézilabda-együttes: a Sziléziai válogatott (fehérben) s a ZRYW Kattowice (sötét mezben) (Tornyai felv.)

Megnyílt a Postás Mozi

Régi vágyuk valósult meg a postásoknak akkor, amikor szeptember első napjaiban megnyílt a budapesti, Cházár András utca 13. sz. alatti színházteremben a Postás Mozi. Az új mozi egyelőre minden szombaton és vasárnap ad műsort igen olcsó, 1,50, 2,50 és 3 Ft-os helyárák mellett. Az októberi filmműsor is igen gazdagnak ígérkezik, mert 5-én és 6-án fél 5 és fél 7 órai kezdettel a Körhinta, 12-én fél 5 és fél 7-kor, valamint 13-án de. fél 11-kor a Vörös kocsmá, 19-én, 20-án fél 5 és fél 7-kor a Visszaélés, 20-án de. fél 11-kor gyermekműsor, 26-án fél 5 és fél 7, 27-én fél 11, fél 3 és fél 5 órai kezdettel a Gerolsteini kaland című filmeket láthatják a szaktársak. Pénztárnyitás mindig előadás előtt egy órával.

Őszi dal

Hideg szél fúj, ősz van már:
Virágzó nyár messze jár.

Kél szemed a vigaszom:
Fénylő csillag harmaton.

Fénylő csillag a szemed;
Beragyog egy életet.

2 400 000

A postás dolgozók egyéb feladataik ellátása mellett eredményes munkát végeznek a postal takarékbetét-állomány növelése érdekében is. A jó takarékosági eredményeket elérő dolgozók közé tartozik Szélf Ernő járásai takarékosági megbízott is, a balatonfüredi 2-es postahivatal vezetője. Nagy része van abban, hogy a balatonfüredi és környéki postahivatalok nemcsak elérték a múlt év októberi legmagasabb betétállományt, hanem azt közel százezer forinttal meg is haladták s jelenleg megközelítik a 2 400 000 Ft-ot. Saját hivatalában sem hanyagolta el a takarékoskodást, irányításával a füredi 2-es hivatal postásai a decemberi 120 000 forintról 300 000 forint fölé emelték a betétállományt.

Décsi Lajos

(Színell Iván felvétele)

Gratulálunk

Vajdik Lajos szaktárs, a bátaszéki hivatal vezetője már öt éve szakszervezeti bizalmi és éppen negyven esztendeje, hogy a Magyar Posta hírnevét öregbíti jó munkájával. Mindezt a napokban tüntették ki a Posta Kiváló Dolgozója címmel. Ugy érezzük, hogy a kitüntetés — amelyhez ezúton is gratulálunk — arra érdemes, kiváló szaktársat ért.

Nyugdíjasok találkozója SZEKSZÁRDON

Szekszárdon, a megyei tanács klubhelyiségében szeptember első hetében a járás területén levő nyugdíjas postások részére taggyűlést rendezett a szakszervezet járási csoportja. Negyvenöt nyugdíjas szaktárs jelent meg a találkozón, amelyen a központot Vlasék Géza, a megyei hivatalt Birtalan József képviselte.

Vázi Imre bevezetője után Horváth Mihály, a járási csoport elnöke mondott beszámolót. Hangoztatta, hogy a kormány már az elmúlt esztendőben segíteni kívánt a nyugdíjas postások helyzetén, ezt azonban megakadályozták az októberi, novemberi gyászos események.

— Azon leszünk — mondotta Horváth szaktárs —, hogy lehetőség szerint mihamarább segítsünk az alacsony nyugdíjakat kapó szaktársaink helyzetén.

A járási csoportelnök ezután ismertette azt a segítséget, amelyet a szakszervezet adott eddig is a nyugdíjas postásoknak.

A taggyűlés végén a szakszervezet kedves kis ünnepség keretében vendégül látta a nyugdíjasokat.

Szeretettel köszöntjük KISS ÁRPÁD szaktársat, postaműszaki felügyelőt, a székesfehérvári I. műszaki fenntartási üzem vezetőjét, aki most ünnepli 25 éves szolgálati jubileumát

Postásnap Vámosmikolán

Augusztus végén szakszervezeti beszámolóval egybekötött, bensőséges hangulatú postásnapot tartottak a szobi járás dolgozói a vámosmikolai postahivatal nyönyörű, virágos parkjában. A járás minden hivatalából jelentek meg szaktársak, a legnépesebben képviseltette magát a szobi posta, ahonnan TALLGA LAJOS vezetésével tizen jöttek el a postásnapra.

KAPICZ GÉZA, a járási szakszervezeti csoport vezetőjének beszámolóját vita követte. A megjelentek köszönetüket fejezték ki a szakszervezet vezetőségének a jó munkáért s hangot adtak annak a kérésüknek, hogy a vasutasnaphoz hasonlóan postásnapot is tartsanak, hiszen ezt megérdemlik a posta dolgozói. A vita után KAPICZ GÉZA könyvjutalmakat osztott ki, majd VARGA ISTVÁN mondott zárószót.

Ezután jó hangulatú ebéd következett, megszólalt a zenekar s késő estig, családi hangulatban töltötték a napot a vámosmikolai postás nap résztvevői.

V. I.

Köszönjük

Igen jóleső hírt kaptunk a minap Székesfehérvárról. Mégpedig, hogy PAPP IGNÁCNÉ, a műszaki fenntartási üzem dolgozója s egyúttal sajtófelelős ötven előfizetőt szerzett a Képes Postásnak, nyolcvanhat a Posta Dolgozónak és harminchat a Szocialista Postának. PAPP szaktársnő derekas és dicséretes tette azt bizonyítja, hogy két gyermek mellett is lehet jó szakszervezeti munkát végezni, csak igyekezet és a dolgozók ügye iránti szeretet kell

hozzá. Amikor magunk és laptársaink nevében is köszönetet mondunk érte, követendő példának állítjuk PAPP IGNÁCNÉT az ország többi sajtófelelőse elé.

PAPP IGNÁCNÉ két gyermeke: PÉTERKE és PALIKA

FEJTÖRŐ

IRODALMI FEJTÖRŐ

Melyik regényben szerepel:

Varga Ibolya
Cibotné
Phépy Ernő
Vierbein tüzer
Baloun

Melyik versben olvastuk:

Itt van a nép, trónt ülni fog most
Ezer évig férge a rögnek,
Ítélni a nép, ítélni fog
S ezerszer jaj a bűnösöknek.

Ki inti le? — talán a földesúr?
a juhász vad ebél,
Gyermekkora gyermekkorunk. Velünk
nevelkedett a gép.
Kezes állat. No, szóljatok rá!
Mi tudjuk a nevét.

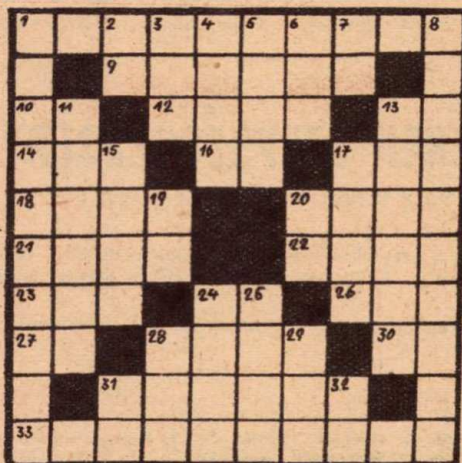
De én boldognak nem születtem.
Lelkemnek e szó idegen;
Önre merőben érdemetlen,
Tökélye elveszett nekem.
Érzésem mondja, higgyen benne,
A házasság gyötrelmünk lenne;

Kik nyertek könyvjutalmat?

Az elmúlt számban levő rejt-
vényeket ismét több százan fejtették
meg és küldték be a megfejtése-
ket szerkesztőségünkbe. A helyesen
megfejtők közül az alábbiak nyertek
könyvjutalmat:

Klapál Jánosné, Bp., Szent István
körút 3. sz. Fodor Albertné, Vecsés.
Watterich Arnoldné, Krisztina ép.
oszt. Balágyi Margit, Kisújszállás,
Posta. Dankó László, Győr, 1-es
posta. Paragó Tibor, Bp., XIX.,
Petőfi tér 8. I. 11. Németh József
Kenderes. Sántha Zsuzsa, Bonyhád,
Posta. Salamon Ottó, Mosonmagyar-
óvár, Posta. Márkus Zoltán, Somló-
várárhely, Posta. Máth Jánosné,
Szécsény, Feszty Á. u. 9. Szentes
Ágnes, Székesfehérvár, L. MEHIV.
Zsédely Mária, Székesfehérvár, 1.
posta. Bardócz Erika, Bp., 10-es
posta. Ujvári Gyuláné, Budakeszi,
Temető u. 4. Sóhalmy Lajos, Szerencs,
Posta. Horváth Gizella, Bp., XVIII.,
Toldi M. u. 16. sz. Sági Erzsébet,
XIX., Áram u. 45. Antal Mária,
Kispest, Hungária út 51. Varga
Imréné, Karcag, Posta. Dedinszky
Lászlóné, Debrecen, 9-es posta.
Sziklay Béláné, Bp., Díjbeszedő Hiv.
V., Veres Pálné u. 9. Vértési Lászlóné,
Bp., IX., Gönczy Pál u. 2. sz. Tóth
Béláné, Bp., XIII., Szent István
körút 10.

OKTÓBERI KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES :

1. Angliában használták először (1840); a 8-as kockában kettősbetű. 9. Tizenkét havi. 10. Állóvíz. 12. Híres postás távgyaloglónk; a harmadik kockában kettősbetű. 13. Nem rossz! 14. Trombitahang. 16. Kérdőnévmás. 17. Othello nemzetisége. 18. Inteni. 20. Aprójóságot zavaró szó. 21. Tenger, fonetikus. 22. Bizik (visszafelé). 23. Mezőgazdasági eszköz. 24. Építési anyag. 26. Villamosgyártmány. 27. Távírdahang. 28. Létező. 30. Műveltető igerag. 31. Ez a perzsafajta igen drága. 33. Tárcánk egyik fontos ága.

FÜGGŐLEGES :

1. Szerencsejáték. 2. Vele fele. 3. Még (keverve). 4. Polytionossági hiány. 5. 1955-ben ezen a nemzetközi távgyalogló versenyen szerzett hírnevet a magyar postásoknak a vízszintes 12. 6. Kislánynév. 7. Ilyen költőiesen (visszafelé). 8. A jó gyógyszer eredménye. 11. Egyetemi kar. 13. Legjelesebb regényíróink egyike (1794—1865). 15. „Évben” latinul. 17. Gyermekek kedvence (különösen távbeszélőn). 19. ik. 20. Horváth Zoltán. 24. Férfinév (visszafelé). 26. Nők a derekukon viselik (többesszámban). 28. Talál. 29. Két személyes névmás. 31. Híres zeneszerzőnk névjele. 32. Idősebb.

Beküldendő október 20-ig a vízszintes 1, 33, függőleges 13.

MEGFEJTÉSEK

KERESZT- REJTVÉNY :

Vízszintes 1 :

A Postás Dolgozó

Vízszintes 58 :

Arany János verse

Függőleges 2 :

Puskás Tivadar

Függőleges 14 :

Tudakozvány

SZÍNESZ TOTO :

1. Sophia Loren
2. Vittorio de Sica
3. Olly Magda
4. Lukács Margit
5. Phaedra
6. Ha a világon mindenki ilyen volna
7. Találka Párizs mellett

BETŰ- REJTVÉNY :

Csalamádé

A képeket, ahol más aláírás nincs, ALMÁSI LÁSZLÓ készítette

Képes Postás. A Szakszervezeti Tájékoztató képes melléklete.

Kiadja a Postások Szabad Szakszervezete.

Felélő kiadó : Horn Dezső
Szerkesztőség : Budapest,
XIV., Canázar András u. 13.
Telefon : 428-777.

Megjelent 30 000 példányban

57/4479 — Egyetemi Nyomda
mellyenyomása, Budapest

Felelős vezető : Janka Gyula

Horányi Andrea

Németh Katóka

Szalai Gyuszlka

Fodor Ágika

Horváth Veronika

POSTÁS GYERMEKEK SZÉPSÉGVESSENYE

A „FÉNYKÉPOSTROM” TOVÁBB TART

Változatlanul nagy az érdeklődés a gyermekszépségverseny iránt, amit az is bizonyít, hogy a „fényképostrom” tovább tart, az elmúlt hónapban is nyolcvan gyermekfényképet küldtek be szerkesztőségünkbe.

A beérkezett szavazatok alapján egyébként a verseny jelenlegi állása a következő:

1. Séllei Ilonka 103 szavazat,
2. Fáblán Marika 94 szavazat,
3. Steklács Péterka 91 szavazat,

4. Kovács Katika 82, Séllei Laci 81, 6. Horváth Mártika 76, 7. Bánsági Jutka 70, 8. Kovács Évike 63, 9. Szabó Kareszka 61, 10. Kárméntő Andráska 58, 11. Góczy Antika 51, 12. Gyulay Lujzika 47, 13. Bajkó Ferike 56, 14. Palágyi Marika 41, 15. Erdélyi Tibike 38, 16. Mészáros Déneske 37, 17. Hódosi Judika 35, 18. Szabó Katika 35, 19. Horváth Katika 31, 20. Jászuti Miklóská 28, 21. Rodnár Tibike 23, 22. Horváth Ágika 25, 23. Morvai Imke 24, 24. Gyulai Ágika 22, 25. R. Szabó Józsi 21, 26. Szabó Laci 21, 27. Petz Zoltánka 18, 28. Illés Erzsike 15, 29. Lévai Sanyika 14, 30. Maros Mariannae 11, 31. Bauer Évike 9, 32. Simonits Erzsike 8, 33-34-35-36-37-38. Palágyi Gyözeke, Varga Attila, Leszkai Judika, Tóth Irénke, Tóth Lajoska és Gárdonyi Laci 7, 39. Jók Évike, Istvánka és Laci 6, 40-41-42-43-44-45-46-47-48-49. Szalai Katika, Leszkai Valika, Tóthi Gizike, Somlai Istvánka, Tarán Editke, Kele Zsuzsika, Dömeth Tiborka, Gárdonyi Lilla, Nagy Gy. Sándorka, Dömeth Judika 5, 50-51-52-53-54-55-56-57. Leszkai Évike, Ákos Gáborika, Mohos Gyuszlka, Leszkai Zsuzsika, Dömeth Ferike, Répászky Rózsi, Iványosi Szabó Évike, Temesvári Gyögyike 4 szavazat.

A verseny természetesen továbbtart, a mostani szelvényvel az előző számokban indult gyermekekre is lehet szavazni. A szavazatok és az újabb fényképek október 20-ig küldendők be a szerkesztőségbe.

Török Zsuzsika

Scherer Henriette

Mikola Zsoltika

Dierner Bandika

Varsányi Laci

Nagy Ágnes

Nagy Katalin

Mednyánszky
József

Szűcs József

Nagy Imre

Rajnai Tünde

Nagy Katalin

Tóth Tamás

Szabó Pál

Mári István

Mátyás István

Jávosi Éva

Vécsey László

Bakó Judit

Zöldhegyi Sándor

Mohos György

Vizi János

Gelegonya Ágnes

Faragó Bandi

SZÉPSÉGVÉRSÉNY Szavazólap	
1	2

ÁRA: 1 FORINT

A POSTÁS SPORTNAPON

nagy sikert aratott a lányok rit-
mikus zászlótánc. Képünk: Buzáth
Ilona, a táncsoport egyik tagja
(Tornyai felv.)

